

INTERNATIONAAL TRIBUNAAL

OORLOGSMISDADEN TEGEN VIETNAM

ONT 67 MEER EN VREDE

V

Op deze bladzijden publiceren wij een artikel van de hand van Bertrand Russell, dat op 15 oktober '66 verscheen in het Franse blad „Le Monde”.

Daarnaast vindt de lezer informatie over het Internationaal Tribunaal.

De hoofdaanklager van het Opperste Gerechtshof van de Verenigde Staten, Jackson, verklaarde bij de opening van het proces van Neurenberg: „De werkelijke aanklager naar wie wij moeten luisteren is de Beschaving. De Beschaving vraagt niet, want of of de Wet niet volstrekt onmachtig is dergelijke groen misdaden en Duitsland bedreven heeft, te bestraffen . . . De Beschaving verwacht van dit tribunaal dat het ervoor zorgt dat de kracht van het internationaal recht, de kracht van zijn voetschrijven, zijn verbodsbepalingen en zijn systeem van sancties de zaak van de vrede zal dienen.”

Gewend als wij zijn cynisch te reageren op dergelijke woorden lijkt het ons misschien wat moeilijk aan te nemen dat de Beschaving op kan treden als aanklager. Maar zijn er dan geen gebeurtenissen die ons er wel van moeten doordringen dat datgene wat de waarde en het belang van het leven uitmaakt plotseling wezenlijk bedreigd wordt? Aanklager Jackson zei verder in Neurenberg: „Wij zijn er van nu af zeker van dat wanneer in de toekomst een magistraat of een natie het initiatief neemt tot een vervolging van misdaden tegen de wereldvrede, zij niet het argument tegen zich

zullen horen gebruiken dat een dergelijke onderneming niet-aanvaardbaar is vanwege het ontbreken van een precedent.”

Me deze woorden herinnerend, kreeg ik de zekerheid dat de Beschaving opnieuw plechtig verdedigd moest worden door een Tribunaal dat de opdracht heeft een onderzoek in te stellen naar de misdaden die een grote militaire mogendheid op het ogenblik pleegt ten koste van een klein volk. Aanklager Jackson zei ook nog in Neurenberg: „Als er daden en verdragsschendingen bestaan die misdaden zijn, dan zijn dat misdaden onafhankelijk van het feit of ze door de Verenigde Staten of door Duitsland begaan worden. Wij hebben absoluut niet de bedoeling strafrechtregels op te stellen die slechts op anderen toepasbaar zijn, waarvan wij niet zouden accepteren dat men ze tegen ons zou kunnen gebruiken.”

De rol die aanklager Jackson in Neurenberg moest vervullen en het Neurenberges proces zelf hadden ongetwijfeld een vrij dubbelzinnig karakter. Het Neurenberger proces werd door overwinnaars aan een overwonene aangedaan, en de geest waarin het door de Geallieerden werd gevoerd werd sterk gekenmerkt door overwegingen van „realpolitiek”. De stem van de mensheid, een stem die schreeuwde tegen de onbegrijpelijke nazi-terreur, slaagde er niettemin in zich, bij vlagen, duidelijk te laten horen.

Omdat ik vind dat het ontoelaatbaar zou zijn dat de Beschaving en het geweten van de mensheid geen middel zou vinden om de misdaden die tegenwoordig weer op grote schaal bedreven worden,

aan de kaak te stellen en te veroordelen conform de eisen van wat nog over is van de meest elementaire rechtsregels, heb ik besloten een internationaal tribunaal tegen oorlogsmisdaden bijeen te laten roepen. Maar dat Tribunaal — het is de moeite van het benadrukken waard — is met geen enkele Staats-macht verbonden; het ontleent zijn macht niet aan de ondersteuning van welk overwinnend leger dan ook; het ontleent die slechts aan zijn morele autoriteit. Een kleine agrarische staat is nu al jarenlang het doelwit van de aanvallen van een industriële kolos. Bestaat er iets gruwlijkers dan het vanuit de lucht bombarderen van een volk van boeren dat geen gevechtsvliegtuigen bezit? De Vietnamese revolutie is een van de elementen van het historisch proces door middel waarvan de uitgehongerde en uitgebuite volkeren hebben besloten de eis van hun recht op leven te doen overwinnen. Zijn toevlucht nemen tot geweld, tot de meest beestachtige middelen om het clan van deze strijd voor het leven neer te slaan, dat is het doel dat de Verenigde Staten zich hebben gesteld. . . .

De Amerikanen zelf hebben ons ervan in kennis gesteld dat acht miljoen Vietnamezen door hun toedoen gedwongen zijn in werk-kampen te leven, in het zuidelijke deel van het land. De Amerikanen zelf hebben ons meegedeeld dat er iedere dag bijna 1400 ton explosieven op Noord-Vietnam vallen, Noord-Vietnam waarop ze gemiddeld 650 vluchten per week uitvoeren, en dat het tonnage van de bommen die ze op dat ongelukkige land hebben uitgestort reeds hoger ligt dan dat van alle bommen die ze in de Tweede wereldoorlog en de Koreaanse Oorlog hebben gebruikt. En iedereen weet dat zij zowel ten Noorden als ten Zuiden van de 17e breedtegraad experimenteren met een heel gamma van nieuwe wapenen, van gassen met verlamdende uitwerking tot microben, en binnen dit scala dan nog het super-nagalm, de lazy dogs, de onthladeringsprodukten enz. . . .

Zijn er in het Westen dus nog veel mensen die deze feiten, waarover ze bijna dagelijks door de pers en televisie geïnformeerd worden, niet kunnen weten? Welke van ons heeft niet de felle geïnter, de cijfers niet gelezen? Welke van ons heeft niet dat de strijd die de Vietnamezen voeren om hun nationale onafhankelijkheid te veroveren om de omvorming van hun maatschappij te versnellen en om in het type David tegen Goliath. En juist omdat wij deze strijd niet weten heeft mijn appél tot het bijeenroepen van een internationaal tribunaal tegen oorlogsmisdaden zijn.

Ik wil absoluut niet beweren dat degenen die uitgenodigd zijn om zitting te nemen in dat tribunaal geen mening hebben over de Vietnamese oorlog. In tegendeel, juist omdat zij de hartstochtelijke overtuiging hebben dat Vietnam op het ogenblik het toneel is waar zich gruwelijke oorlogsmisdaden afspelen, voelen zij zich moreel verplicht samen een Tribunaal van het geweten der mensheid te vormen. Is het dan nodig een lege geest te zijn om een vrije geest te zijn? Laten we die twee dingen niet door elkaar halen. Nee, ik geloof niet dat het, om rechtvaardig te zijn, nodig is geen overtuiging te hebben. Aan zijn samenstelling en aan de strengheid van de procedure die het zal volgen, zal het Tribunaal zijn reputatie van eerlijkheid en autoriteit ontleenen.

Opgemerkt moet worden — en dat is van essentieel belang — dat de groepen van juristen die het Tribunaal in zijn werkzaamheden zullen helpen, er voor zullen waken dat de bewijsstukken die het Tribunaal zullen worden voorgelegd een juridisch onbetwistbare vorm zullen hebben en dat juridisch wordt gegarandeerd dat de argumenten die de Verenigde Staten ter verdediging naar voren kunnen brengen volledig zijn onderzocht. Het is de bedoeling dat de zitting van het Tribunaal ongeveer twaalf weken zullen duren, en dat ze in Parijs zullen worden gehouden. Er is al een ploeg van eminente Franse juristen gevormd die wil helpen de taak van het Tribunaal te vergemakkelijken. Er zal een documentaire film van de zittingen en van de debatten van het Tribunaal worden gemaakt. Bandopnamen van de getuigenissen, afgelegd door het Tribunaal zullen op grote schaal worden verspreid. Alle gegevens over de werkzaamheden van het Tribunaal en over de bewijsstukken waarop het zijn beslissingen zal baseren worden gepubliceerd. Ik ben ervan overtuigd dat het Tribunaal, vrij als het zal zijn van de verplichting rekening te houden met alle complicaties die de betrekkingen tussen de Staten met zich mee brengen, en met iedere overweging van realpolitiek, een gelukkige uitingsmogelijkheid zal bieden aan het geweten van de mensheid. Het moet kunnen optreden als een werkelijk revolutionair tribunaal, d.w.z. dat het in zijn debatten zowel als in zijn beslissingen het streven van die mensen tot uiting brengt die vastbesloten zijn dat de gruwelen en de onrechtvaardigheid niet langer in de wereld voortgang mogen vinden zonder veroordeeld te zijn. Om deze ene reden dat de slachtoffers van deze gruwelen zwak zijn en dat degenen die hen overheersen het grootste deel van de hulpbronnen van onze planeet beheersen.

DOELSTELLING EN SAMENSTELLING TRIBUNAAL

Wij zullen ons dus als een Tribunaal beschouwen dat, al heeft het niet de macht om sancties op te leggen, met name op de volgende vragen moet antwoorden:

1. Is er door de regering van de Verenigde Staten (en door de regeringen van Australië, Nieuw-Zeeland en Zuid-Korea) agressie bedreven in de zin van het internationale recht?
2. Is er door de Amerikaanse strijdkrachten gebruik gemaakt van, of geëxperimenteerd met nieuwe wapens of wapens die door het oorlogsrecht verboden zijn (gas, bijzondere chemische produkten enz.?)
3. Zijn er, en zo ja, op welke schaal, bombardementen uitgevoerd op doelen die een strikt civiel karakter hebben, en, meer in het bijzonder, op ziekenhuizen, scholen, sanatoria, dammen, enz.?
4. Werden de Vietnamese gevangenen onderworpen aan onmenselijke behandelingen die door het oorlogsrecht verboden zijn, met name marteling of verminking? Hebben er ongeoorloofde represailles plaatsgevonden tegen de burgerbevolking met name door de executie van gijzelaars?
5. Zijn er dwangarbeidskampen opgericht, heeft er deportatie van de bevolking plaats gevonden, of zijn er andere daden verricht met de bedoeling bevolkingsgroepen uit te roeien, die juridisch als daden van genocide kunnen worden gekarakteriseerd?

Als het Tribunaal vaststelt dat al deze misdaden, of een ervan zijn bedreven, zal het ook zijn taak zijn vast te stellen wie er de verantwoordelijkheid voor draagt. Ons Tribunaal zal alle bewijsstukken beoordelen die het voorgelegd zal krijgen, van welke bron ze ook afkomstig zijn. Ze zullen mondeling of schriftelijk kunnen zijn. Geen enkel bewijsstuk dat voor ons doel nuttig is zal terzijde worden geschoven. Iedere getuige die wil spreken over de gebeurtenissen die in verband staan met ons onderzoek zal kunnen spreken. Het Nationale Bevrijdingsfront van Vietnam en de regering van Noord Vietnam hebben ons de verzekering gegeven dat ze bereid zijn met ons samen te werken, om ons de nodige informatie te verschaffen en om ons te helpen de juistheid en de gefundeerdheid van de informatie te controleren.

Als Tribunaal hernieuwen wij de oproep die Bertrand Russell uit eigen naam aan de regering van de Verenigde Staten heeft gericht. Wij nodigen de regering van de Verenigde Staten uit nuttig materiaal te leveren of te doen leveren en om zijn functionarissen of zijn vertegenwoordigers opdracht te geven voor ons te verschijnen om hun standpunt te verdedigen.

Het is ons doel zonder iemand te vrezen of iemand te willen begunstigen, de volledige waarheid over deze oorlog vast te stellen. Wij hopen oprecht dat onze Inspanningen zullen bijdragen tot de rechtvaardigheid in de wereld, tot het herstel van de vrede en tot de bevrijding van de onderdrukte volkeren.

Benoemingen verricht door het internationale tribunaal tegen de oorlogsmisdaden in Vietnam tijdens zijn eerste zitting 13-15 november 1966, Londen: Bertrand Russell, Jean-Paul Sartre, Gunther Anders, Mehmet Ali Aybar, Lello Basso, Simone de Beauvoir, Lazaro Cardenas, Stokeley Carmichael, Vladimir Dedijer, Dave Dellinger, Isaac Deutscher, Amado Hernandez, Mahmud Ali Kasuri, Kinju Morikawa, Shoichi Sakata, Laurent Schwartz.

het onderhouden van een krijgsmacht, waartegen hij gewetensbezwaren heeft, kan men op alle mogelijke manieren trachten te ontcrachten.

Maar dat is heel goedkoop. Waar het om gaat is dat hier een gewetensbezwaar aan de orde is tegen oorlogstoerusting. En de oorlog is een gruwel. Daar zijn pacifist en niet-pacifist het zo langzamerhand wel over eens.

Wanneer ds. Huizinga in zijn protest daartegen dan ook nu een weg ingaat die hem ongetwijfeld alleen maar ongemak zal bezorgen, dan is het zaak, dat wij deze handelswijze waarderen voor wat zij is, n.l. als een die hem is ingegeven door het inzicht dat hij heeft in wat God van hem vraagt. Het is goed dan ook te zien dat, gegeven dit inzicht van ds. Huizinga, hij niet anders kan dan hij doet.

Hij staat dan, voor zichzelf, voor de eis dat men God meer gehoorzaam moet zijn dan de mensen. En dan staat hij sterk. Dat is niet revolutionair in een verkeerde zin. En hij zal dan — zoals Calvijn reeds in zijn Institutie schreef — vrijwillig moeten ondergaan wat daar van overheidswege opzit. Het gaat er nu niet om dat wij het inzicht van ds. Huizinga — bij het licht dat wij nu hebben — onjuist achten. Want dat is zo; men kan zo dit uitermate moeilijke politieke probleem niet oplossen. Niet wat het doel betreft en ook niet wat het middel betreft.

Maar daar willen wij het nu niet over hebben.

Ds. Huizinga bepaalt ons opnieuw bij het grote vraagstuk waar wij niet omheen mogen lopen. En hij confronteert ons ook met het probleem van het gewetensbezwaar. De Nederlandse wetgeving aanvaardt en komt tegemoet aan bepaalde gewetensbezwaren tegen de militaire dienstplicht in de dienstweigeringswet. Heeft dat principe ook wat te zeggen voor gevallen als dat van ds. Huizinga? Dat zou een moeilijke zaak en moeilijke casuïstiek te meer worden. Maar hoe zit het met het principe dat hier in geding is?

(Trouw)

Dwalende dominee

Een baptistenpredikant uit Hengelo wil geen belasting meer betalen voor militaire uitgaven. Hij is van plan om van zijn aanslag vijftien procent af te trekken.

Wij moeten erkennen dat dominee zijn principe zuiver wil houden, en dat hij niet probeert om zich op slinkse wijze te verrijken. De militaire uitgaven vragen op de begroting 1967 inderdaad ongeveer vijftien procent: bijna drie miljard gulden op een begrotingstotaal van ruim twintig miljard. Minister De Jong zal, als dominee niet zou worden gedwongen om toch zijn hele belastingschuld te betalen, er heus geen kannonnetje minder om kopen. Het doet echter niets af aan het feit dat deze voorganger door zijn weigerachtige houding een

zwaren bezwaar tegen deze nu zeggen: ik trek van mijn belastingaanslag het percentage af dat door het rijk aan subsidies voor die doeleinden wordt gegeven? Waar blijven we dan met ons door het parlement op democratische wijze aanvaarde belastingstelsel?

We moeten dan ook tot de conclusie komen dat deze Hengelose herder zijn kudde, althans als staatsburger, een slecht voorbeeld geeft. Moge hij spoedig van de dwaling zijns weegs terugkeren.

(Algemeen Dagblad)

Is pacifisme reël?

Oriënteringsconferentie voor „jongeren" (18—30 jaar) op 18 en 19 maart 1967 op „De Hoeve" te Laren (N.H.), georganiseerd door Doopsgezinde Vredesgroep en Kerk en Vrede.

Spreekers: kapelaan J. W. M. van de Meer: *Waarom ben ik pacifist?* A. Palstra: *Waarom ben ik geen pacifist?*

Discussies onder leiding van Ton Hartog. Aanvang zaterdagmiddag ± 16.00 uur, einde zondagavond na broodmaaltijd.

Zondagochtend de gebruikelijke „gesprekken met Socrates", waarin G. Inja vragen bespreekt i.v.m. gewetensbezwaren militaire dienst.

Kosten voor het hele weekeinde f 8,25 (brood meenemen!).

Deelnemers en deelnemsters kunnen zich ongeveer bij G. Inja, Nla. Beetslaan 10, Baarn, tel. 02954-3837.

Telegram van Johnson

Op 7 februari 1967 werd vanuit vele plaatsen ter wereld op initiatief van de International Federation for Disarmement and Peace, een telegram met gelijke strekking gezonden aan president B. Johnson, White House, Washington DC:

„De ondertekenende vredesbewegingen in Nederland doen een beroep op de Regering van de Verenigde Staten om de unilaterale actie te ondernemen, zoals Oe Thant deze heeft voorgesteld: de bombardementen op Noord-Vietnam bij gelegenheid van het Boedhistische Nieuwjaar te stoppen en deze daarna niet meer te herhalen."

Anti Atoombom Actie
Doopsgezinde Vredesgroep
Genootschap der Vrienden Quakers
Katholieke Vredesbeweging Pax Christi
Kerk en Vrede
Sjaloomgroep
Vredesopbouw
Wereld Federalisten Beweging Nederland

Index Militia Christi 1967

Indien u een inhoudsoverzicht van Militia Christi wilt hebben over de jaargang 1967 gelieve u even een briefkaartje te zenden aan het secretariaat, Prins Hendriklaan 9, Driebergen. Toezending geschiedt kosteloos.

Prof. dr. J. de Graaf
De Bilt (Ut.), Park Arenberg 93

Secretaris-penningmeester:

Ook centraal adres redactie en administratie
Militia Christi
Drs. P. A. Eterman
Driebergen, Prins Hendriklaan 9
Telefoon 03438-3620
Postrekening 435382
t.n.v. Kerk en Vrede Driebergen

Studie-secretaris:

Dr. Kr. Strijdom
Amsterdam-z., Cliostraat 27

Leden:

Drs. H. Bremer
Amsterdam-w., A. van Schendelstraat 17
Dr. G. Hartdorff
Amsterdam-z., De Lairessestraat 51
Mr. A. H. Heering
Den Haag, v. Diepenburchstraat 30
Ds. M. Hinlopen
Amstelveen, Amsterdamseweg 274
Pater S. Jelsma M.S.C.
Den Haag, Adelheidstraat 74
H. J. Lankhorst
Ouderkerk a. d. Amstel, Strandvlietl. 9
D. H. Meynen
Den Haag, Pauwenlaan 52
Ds. M. R. Pliester
Oudkarspel, Dorpsstraat 228
Drs. W. A. de Pree
Hindeloopen, Hervormde Pastorie
M. C. v.d. Veen-Rookmaaker
Wageningen, Bowlespark 17
J. J. Wentink
Amsterdam-z., Oud-Ehrenstein 18
Drs. H. H. v. d. Wusten
Amsterdam-c., den Texstraat 3

Ere-leden:

Dr. J. J. Buskes
Amsterdam-z., Rooseveltlaan 228
Drs. J. B. Th. Hugenholtz
De Ridderhof, Postmeester 1, Amerongen.

Mededelingen

1. Als lid kunnen tot Kerk en Vrede toetreden zij, die 18 jaar oud zijn en beginselverklaring en doelstelling onderschrijven.

Zij stellen zelf hun jaarlijkse bijdrage vast (min. f 15,-, waarin het blad is begrepen). Alleen een abonnement op „Militia Christi" kost f 8,90 per jaar (studenten f 4,50). Tussentijdse abonnementen à 75 cent per resterende kalendermaand. Een kwartaal-proef-abonnement f 2,25.

Alle betalingen - met mededeling waarvoor - aan Kerk en Vrede, Driebergen.
Postgiro 435382.

2. Inlichtingen over de wet gewetensbezwaren geeft graag C. Inja, Nic. Beetslaan 10, Baarn. Tel. 02954-3837. Bij correspondentie postzegel voor antwoord bijvoegen.

3. De „Stichting Kerk en Vrede" is gerechtigd legaten, schenkingen en giften te ontvangen. Afschrift van de stichtingsakte wordt gaarne toegezonden.